



*Sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt ik ben wat moe.
Maar op een keer, dan ben je
aan je laatste beetje toe.*

Ter herinnering aan

**WILHELMINA FREDERIKA THERESIA
SPIJK**

sinds 30 december 1995 weduwe van
Gerardus Tiethof.

Geboren te Enschede op 29 april 1932.
Overleden te Enschede op 7 maart 1998.

Mam, de laatste tijd is het allemaal sneller
gegaan, dan wij verwacht hadden.

De meeste moeite had je met het loslaten
van ons, je kinderen en kleinkinderen.

Na het Sacrament van de Zieken, vond je
toch de kracht hiertoe.

Je zei: "Ik moet mijn bootje laten varen."

Mam, je hebt je rust verdiend:

Ondanks de drukte die een gezin met 5
kinderen met zich meebracht, had je nog
tijd voor hobby's zoals breien, zwemmen,
tuinieren en zingen met ons. Wat hebben
we hier met z'n allen een plezier aan be-
leefd. Ook heb je jarenlang gezongen in het
koor van de Heilige Geestkerk.

Toen pap ziek werd, brak er voor ons allen
een moeilijke tijd aan. Voor jou werd het
een tijd van nog meer zorgen.

Ondanks dat, bleef je openstaan voor an-
deren, je vrienden en kennissen.

Toen pap overleed, dacht je in een rustiger
vaarwater terecht te komen. Helaas was dit
anders. In het begin hadden jij en wij nog
de hoop dat alles goed zou komen, tot zo'n
maand geleden. Vanaf dat moment is alles
zo snel gegaan. Je wilde nog zoveel doen
en je had ons nog zoveel te vertellen maar
je ziekte putte je totaal uit. In jouw geloofs-
leven heeft Maria een belangrijke rol ge-
speeld en we hopen nu, dat jij bij haar een
luisterend oor vindt om jouw verhaal te ver-
tellen.

Lieve mam en oma, je hoeft niet meer te
vechten, jij hebt jouw veilige haven gevon-
den. Rust nu maar lekker uit, maar licht ons
als je blijft af en toe een beetje bij op ons
levenspad.

Dag mam, oma, we zullen je missen.

Wij danken iedereen, die ons steun en
troost gaven in deze moeilijke dagen.

Kinderen en kleinkinderen.